

ข้อมูลพื้นฐานของนักกีฬาแบดมินตันไทยที่เล่นเพื่อแข่งขัน

ก่อนที่จะวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่เล่นเพื่อแข่งขันของไทยในอนาคตต่อไป ควรที่จะทราบถึงลักษณะพื้นฐานของนักกีฬาแบดมินตันไทยก่อนเพราะข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ นั้น เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม (Primary Data) ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับนักกีฬาแบดมินตันไทยเท่านั้น จึงย่อมมีลักษณะบางประการที่แตกต่างไปจากนักกีฬาประเภทอื่น ๆ และประชาชนทั่วไป ดังนั้นในบทนี้จึงจะกล่าวถึงลักษณะทั่วไปของข้อมูล ซึ่งลักษณะข้อมูลเหล่านี้จะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่จะช่วยในการอธิบายพฤติกรรมในการเล่นกีฬาแบดมินตันเพื่อการแข่งขันของนักกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยได้ชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น และจะทำให้ง่ายต่อการที่จะเข้าใจในพฤติกรรมของนักกีฬาแบดมินตันไทย ข้อมูลบางส่วนไม่ได้ใช้ในการคำนวณแต่นำเสนอไว้ในที่นี้ก็เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาผลการศึกษาทางด้านสถิติ เพื่อให้ผลการศึกษาทั้งหมดสมบูรณ์ขึ้น

ในบทนี้รวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ๆ ของนักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อแข่งขันของไทยที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามนักกีฬาแบดมินตันไทยที่เข้าร่วมในรายการการแข่งขันเพื่อชิงความชนะเลิศ (Top Sport) ในประเภทกีฬาแบดมินตันของประเทศไทย ในปี.ศ.2530 ซึ่งได้แก่การแข่งขันแบดมินตันชิงแชมป์แห่งประเทศไทย เซอร์กิตที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งมีนักกีฬาที่สมัครเข้าร่วมการแข่งขันในรายการดังกล่าวรวม 165 คน แต่มีจำนวนนักกีฬาผู้สมัครที่มาร่วมทำการแข่งขันทั้งสิ้น 144 คน ดังนั้นกลุ่มประชากรเป้าหมายของงานวิจัยนี้ได้แก่นักกีฬาที่เป็นผู้มาทำการแข่งขันจำนวนดังกล่าวจำนวน 144 คน

และจากการเก็บข้อมูลประชากร ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 113 ชุด ไม่สามารถติดต่อได้เลย 16 คน เป็นการสัมภาษณ์ประกอบแบบสอบถามจำนวน 82 ชุด และได้รับคืนโดยวิธีการส่งกลับคืนทางไปรษณีย์ 31 ชุด (ทั้งนี้ ไม่ได้รับคืน 15 ชุด และไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ 2 ชุด) คิดเป็นข้อมูลที่สามารถใช้ได้ 111 ชุด

ในจำนวนประชากร 144 คน เป็นเพศชาย 114 คนและเพศหญิง 30 คน สามารถเก็บข้อมูลได้ 111 คน (77.08%ของกลุ่มประชากรเป้าหมาย) โดยเป็นเพศชาย 88 คน (77.19%ของประชากรเป้าหมายเพศชาย) และเป็นเพศหญิง 23 คน (76.67%ของประชากรเป้าหมายเพศหญิง) โดยเป็น

นักกีฬาทีมชาติ ชุด A ¹	18 คน (ชาย 10 หญิง 8)
นักกีฬาทีมชาติ ชุด B ²	12 คน (ชาย 9 หญิง 3)
อดีตนักกีฬาทีมชาติ	14 คน (ชาย 10 หญิง 4)

^{1,2} การแข่งขันกีฬาระหว่างชาติของกีฬาไทย อาจแบ่งเป็นประเภทหลักได้เป็นสองประเภท คือ 1) อยู่ภายใต้ auspices ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (ไอโอซี.) คือ มหกรรมกีฬาโอลิมปิก ซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ การสมัครเข้าแข่งขันในมหกรรมกีฬาเหล่านี้จะต้องกระทำผ่านคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติของตน ในกรณีของประเทศไทยก็คือคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย(อลปท.) 2) ประเภทที่ได้รับการอนุมัติรับรองของสหพันธ์กีฬาระหว่างชาติของกีฬาแต่ละประเภท ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันเทนนิสรายการวิมเบิลดัน การแข่งขันแบดมินตันรายการออสเตรเลียแลนด์หรือไทยแลนด์โอเพ่น เป็นต้น ผู้ที่มีสิทธิ์สมัครเข้าแข่งขันได้คือองค์กรหรือสมาคมกีฬาแห่งชาติของกีฬาแต่ละชนิดที่เป็นสมาชิกต่อสหพันธ์กีฬาระหว่างชาติเหล่านั้น

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ นักกีฬาทีมชาติชุด A หมายถึงนักกีฬาที่สามารถติดทีมชาติในรายการที่อยู่ภายใต้ อลปท.ได้แก่ นักแบดมินตันชุด ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ รวมทั้งชุดแบดมินตันชิงแชมป์โลกประเภททีม โรมส์คัพ และ อุเบอร์คัพ

ส่วนนักกีฬาแบดมินตันชุด B หมายถึงนักกีฬาที่ระดับความสามารถในการเล่นไม่สูงพอที่จะได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของประเทศไทยในชุด ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โรมส์คัพ และ อุเบอร์คัพ แต่เป็นผู้ที่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯได้พิจารณาให้เป็นตัวแทนของประเทศในรายการอื่น ๆ รองลงมา นอกเหนือจากสี่รายการข้างต้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ส่วนใหญ่ได้แก่นักกีฬาที่สามารถผ่านรอบคัดเลือก(Qualify)เข้าไปแข่งขันสายใหญ่(In Door)ในการแข่งขันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลกไทยแลนด์โอเพ่น'87 ที่กรุงเทพมหานคร

นักกีฬาเยาวชนทีมชาติ¹ 11 คน (ชาย 6 หญิง 5)
 เป็นอดีตนักกีฬาทีมเยาวชนชาติ ซึ่งปัจจุบันอยู่รุ่นทั่วไป² แต่ยังไม่เคยเล่นในนามตัว
 แทนทีมชาติ 11 คน (ชาย 6 หญิง 5)
 เป็นนักกีฬาที่ไม่เคยเล่นในนามตัวแทนทีมชาติหรือเยาวชนทีมชาติ
 52 คน (ชาย 50 หญิง 2)

ข้อมูลพื้นฐานนี้จะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวกำหนดพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของนักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อแข่งขันในประเทศไทย ประกอบด้วยเรื่องเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิสำเนา การเป็นนักกีฬาแบดมินตันของบุคคลในครอบครัว (บิดาหรือพี่น้อง) การศึกษาของนักกีฬา รายได้ของครอบครัว การฝึกซ้อมแบดมินตัน การประกอบกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเล่นกีฬา การพักผ่อน ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม สปอนเซอร์ รายได้ที่ได้รับจากการเล่นกีฬา การทำงานในตลาดแรงงาน และประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬา

สำหรับข้อมูลที่เสนอต่าง ๆ เหล่านี้ จะแยกให้เห็นเป็นนักกีฬาทีมชาติและนักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติเป็นส่วนใหญ่ แต่บางข้อมูลจะแยกให้เห็นเป็นนักกีฬาทีมชาติชุด A ทีมชาติชุด B และนักกีฬาหญิง นักกีฬาชาย ทั้งนี้ก็เพื่อจะเป็นการแสดงให้เห็นภาพของพฤติกรรมของนักกีฬาให้ชัดเจนมากที่สุด

เพศ(SEX) อายุ(A) และสถานภาพการสมรส(MARST)

ในจำนวนผู้ที่สมัครเข้าแข่งขัน ในรายการแบดมินตันชิงแชมป์เยาวชนแห่งประเทศไทย ใน

¹ เนื่องจากการแข่งขันแบดมินตันระดับเยาวชนในรายการที่สำคัญ ๆ ภายในประเทศ เช่นกีฬาแห่งชาติ และแบดมินตันเยาวชนเครือซีเมนต์ไทย ได้กำหนดเกณฑ์อายุเยาวชนรุ่นสูงสุดไว้คือ 18 ปี ดังนั้นนักกีฬาเยาวชนในงานวิจัยนี้จึงหมายถึงนักกีฬาที่อายุไม่เกิน 18 ปี

จำนวนนักกีฬาเยาวชนทั้งหมดที่สำรวจได้ 20 คน เป็นชาย 12 คนและหญิง 8 คน นักกีฬาชายติดทีมชาติชุด B 2 คน นักกีฬาหญิงติดทีมชาติชุด A 3 คนและติดทีมชาติชุด B 1 คนที่เหลือติดเยาวชนทีมชาติ 5 คน(ชาย 4 หญิง 1) และไม่เคยติดทีมชาติและเยาวชนทีมชาติเลย 9 คน(ชาย 6 หญิง 3)

² นักกีฬารุ่นทั่วไป หมายถึง นักกีฬาที่มีอายุเกินกว่ารุ่นเยาวชน

ปี พ.ศ.2530 ทั้งสิ้น 165 คน ซึ่งแยกเป็น

เซอร์กิตที่ 1 มีผู้สมัคร 94 คน เป็นเพศชาย 73 คน เพศหญิง 21 คน

เซอร์กิตที่ 2 มีผู้สมัคร 115 คน เป็นเพศชาย 89 คน เพศหญิง 26 คน

เซอร์กิตที่ 3 มีผู้สมัคร 89 คน เป็นเพศชาย 68 คน เพศหญิง 21 คน

ในจำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น 165 คน¹ เป็นนักกีฬาชาย 130 คน(78.79%) และเป็นนักกีฬาหญิงเพียง 35 คน(21.21%) และจากการสำรวจประชากรซึ่งได้รับข้อมูลทั้งสิ้น 111 คน เป็นนักกีฬาชาย 88 คน (79.28%ของประชากรที่สำรวจได้ทั้งหมด) เป็นนักกีฬาหญิง 23 คน (20.72 %ของนักกีฬาที่สำรวจได้ทั้งหมด)

เป็นที่น่าสังเกตว่า มีนักกีฬาหญิงให้ความสนใจต่อการสมัครเข้าแข่งขันเพื่อชิงความชนะเลิศในกีฬาแบดมินตันของไทยน้อยมาก น้อยกว่านักกีฬาชายถึง 3.71 เท่า (ชาย 130 คน/หญิง 35 คน)²

อายุของนักกีฬา(รายละเอียดปรากฏอยู่ในตาราง 3.1) อายุของนักกีฬาโดยเฉลี่ยประมาณ 22.76 ปี อายุของนักกีฬาทีมชาติโดยเฉลี่ยต่ำกว่าอายุเฉลี่ยของนักกีฬาทั้งหมดเล็กน้อยคือประมาณ 22.27 ปี นักกีฬาหญิงทีมชาติชุด A มีอายุเฉลี่ยน้อยที่สุดคือประมาณ 20.00 ปี และในจำนวนนี้เป็นนักกีฬาระดับเยาวชนถึง 37.50% (3 ใน 8) เป็นที่น่าสังเกตว่านักกีฬาระดับเยาวชนชาย ก้าวขึ้นสู่ระดับชาติเป็นจำนวนน้อยเพียง 10.53% (2 ใน 19 ของนักกีฬาชายทีมชาติ และทั้งสองคนเข้าร่วมการเล่นทีมชาติชุด B เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวในปี พ.ศ.2530 ในรายการไทยแลนด์โอเพ่น'87) ในขณะที่อายุเฉลี่ยของนักกีฬาชายทีมชาติชุด A ค่อนข้างมาก

¹ ในจำนวนนักกีฬาที่สมัครเข้าแข่งขัน 165 คน ถ้าแยกตามจำนวนครั้งที่สมัครเข้าสามารถแยกเป็นผู้สมัครเข้าแข่งขันทั้ง 3 ครั้ง จำนวน 40 คน (ชาย 34 หญิง 6)

ผู้สมัครเข้าแข่งขัน 2 ครั้ง จำนวน 36 คน (ชาย 19 หญิง 17)

ผู้สมัครเข้าแข่งขัน 1 ครั้ง จำนวน 68 คน (ชาย 61 หญิง 7)

ผู้สมัครที่ไม่มาทำการแข่งขัน จำนวน 21 คน (ชาย 16 หญิง 5)

² ในบางเซอร์กิตมีนักกีฬาหญิงสมัครเข้าแข่งขันน้อยมากเช่น ในการแข่งขันเซอร์กิตที่ 1 ปี พ.ศ.2531 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างวันที่ 14-17 เมษายน 2531 ประเภทหญิงเดี่ยวมีผู้สมัครเพียง 9 คนและหญิงคู่เพียง 5 คู่ เป็นนักกีฬาหญิงเพียง 11 คน ในขณะที่นักกีฬาชายมีผู้สมัครเข้าแข่งขันถึง 60 คน

คือประมาณ 23.7 ปี ซึ่งมากกว่าอายุเฉลี่ยของทั้งอายุเฉลี่ยของนักศึกษาที่มชาติ(22.27 ปี) อายุเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่ติดทีมชาติ(22.94 ปี) รวมทั้งอายุเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมด(22.76 ปี)

จากการที่นักกีฬามีอายุเฉลี่ยน้อยเพียงประมาณ 22-23 ปีนั้นก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีอัตราความเป็นโรคสูง(ดังตาราง 3.2) แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักกีฬาที่มีสภาพสมรรถเป็นผู้แต่งงานแล้วมีจำนวนน้อยเพียง 9 คน (8.11%) และ 4 ใน 9 ของนักกีฬาที่แต่งงานแล้ว(44.44%) เป็นนักกีฬาอดีตทีมชาติ ส่วนนักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบันทั้ง 30 คน(100%) มีสภาพการสมรรถเป็นโรค

สำหรับการนำตัวแปรเพศและอายุไปใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์นั้น ได้ใช้ตัวแปรหุ่น(dummy Variables) โดยกำหนดให้

เพศ   SEX = 1   ถ้าเป็นเพศชาย
                  = 0   ถ้าเป็นเพศหญิง

และสำหรับตัวแปรอายุ จากการแบ่งกลุ่มอายุของประชากรทั้งหมดที่จะนำไปประมาณพารามิเตอร์ 99 คน โดยแบ่งนักกีฬาออกเป็น 3 กลุ่ม การแบ่งยึดหลักว่าประชากรในแต่ละกลุ่มมีจำนวนใกล้เคียงกันมากที่สุด ซึ่งกลุ่มที่เหมาะสมที่สุดสามารถแบ่งได้ดังนี้

1 อายุ 21 ปีและน้อยกว่า   มีนักกีฬา 37 คน
2 อายุ 21-24 ปี   มีนักกีฬา 41 คน
3 อายุมากกว่า 24 ปี   มีนักกีฬา 33 คน

ดังนั้นในการกำหนดตัวแปรอายุ(A) จึงกำหนดได้ดังนี้

A2 = 1   ถ้านักกีฬาอายุ 21-24 ปี
      = 0   ถ้าอื่น ๆ
A3 = 1   ถ้านักกีฬาอายุมากกว่า 24 ปี
      = 0   ถ้าอื่น ๆ

ตาราง 3.1 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามอายุ

อายุ(ปี)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
14 ปี และต่ำกว่า	-	-	-	-	-	0	1	1	2	2.47	1	1	2	1.80
15 - 18	-	3	2	1	6	20.00	9	3	12	14.81	11	7	18	16.22
19 - 23	5	4	3	-	12	40.00	21	4	25	30.86	29	8	37	33.33
24 - 28	4	1	4	2	11	36.66	32	3	35	43.21	40	6	46	41.44
29 - 33	1	-	-	-	1	3.33	5	-	5	6.17	6	-	6	5.40
มากกว่า 33 ปี	-	-	-	-	-	0	1	1	2	2.47	1	1	2	1.80
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	20	15	17	18	15		14	14	14		14	14	14	
ค่าสูงสุด	31	26	25	27	31		36	47	47		36	47	47	
ค่าเฉลี่ย	23.70	20.00	22.10	24.00	22.27		23.01	22.50	22.94		23.00	21.83	22.76	

หมายเหตุ อายุเฉลี่ยของอดีตนักกีฬาทีมชาติ (14 คน) เท่ากับ 28.00 ปี

ตาราง 3.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	ทีมชาติ		ไม่ติดทีมชาติ		นักศึกษาทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	30	100.00	72	88.89	102	91.89
แต่งงาน	-	-	9	11.11	9	8.11
รวม	30	100.00	81	100.00	111	100.00

หมายเหตุ นักกีฬา 4 ใน 9 คน ของนักกีฬาที่มีสถานภาพสมรสแต่งงานแล้ว
เป็นอดีตนักกีฬาทีมชาติ

ภูมิสำเนา(DUMR)

จากตาราง 3.3 ชี้ให้เห็นว่าตัวเลขนักกีฬาที่เล่นแบดมินตันในกรุงเทพฯ เพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มจาก 42.43% เป็น 87.39% แสดงว่านักกีฬาจากต่างจังหวัดเข้ามาเล่นกีฬาแบดมินตันในกรุงเทพฯ มากโดยเฉพาะนักกีฬาที่มาจากต่างจังหวัดปัจจุบันถึงกว่าครึ่งหนึ่งที่เป็นนักกีฬาที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด(53.33%)

แต่ประเด็นที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือนักกีฬาตัวแทนทีมชาติทั้ง 30 คน(100%) เป็นนักกีฬาที่สังกัดสโมสรแบดมินตันในกรุงเทพฯ ทั้งหมด¹ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของการเล่นกีฬาแบดมินตันของไทยว่ายังคงอยู่เฉพาะในกรุงเทพฯ มิได้กระจายออกไป ณ ภูมิภาคใดของประเทศเลย

การนำตัวแปรเกี่ยวกับภูมิสำเนาไปประมาณค่าพารามิเตอร์ ในงานวิจัยนี้กำหนดให้ภูมิสำเนาเป็นตัวแปรหุ่น ซึ่ง

$$\begin{aligned} \text{DUMR} &= 1 \quad \text{ถ้านักกีฬามีภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร} \\ &= 0 \quad \text{ถ้านักกีฬามีภูมิสำเนาอยู่ต่างจังหวัด} \end{aligned}$$

¹ นักกีฬาชาย 19 คนเป็นนักแบดมินตันจากสโมสรกีฬาเพียง 2 สโมสรในกรุงเทพฯ เท่านั้น คือ

สโมสรแบดมินตันนิวสยาม 11 คน

สโมสรแบดมินตันนันทยาง 8 คน

นักกีฬาหญิง 11 คนเป็นนักแบดมินตันจากสโมสรกีฬา 5 สโมสรในกรุงเทพฯ คือ

สโมสรแบดมินตันบางโพ 5 คน

สโมสรธนาคารกรุงเทพ 3 คน

สโมสรแบดมินตัน เอช.เอช. 2 คน

สโมสรแบดมินตันสยามสปอร์ต 1 คน

ตาราง 3.3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามภูมิภาคและการสังกัดสโมสรในปัจจุบัน

ที่อยู่	ทีมชาติ				ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ภูมิภาคเดิม		สังกัดปัจจุบัน		ภูมิภาคเดิม		สังกัดปัจจุบัน		ภูมิภาคเดิม		สังกัดปัจจุบัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	14	46.67	30	100.00	33	40.74	67	82.72	47	42.34	97	87.39
ต่างจังหวัด	16	53.33	-	0	48	59.26	14	17.28	64	57.66	14	12.61
รวม	30	100.00	30	100.00	81	100.00	81	100.00	111	100.00	111	100.00

หมายเหตุ -นักกีฬาอดีตตัวแทนทีมชาติ 14 คนมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด 9 คน

-นักกีฬาหญิงที่สมัครเข้าแข่งขันในปี พ.ศ.2530 จำนวน 35 คน เป็นนักกีฬาที่สังกัดสโมสรในกรุงเทพฯทั้งสิ้น

การเป็นนักกีฬาแบดมินตันของบิดาหรือพี่น้อง (FPLAY)

จากตาราง 3.4 ชี้ให้เห็นว่าในจำนวนนักกีฬาทั้งหมด นักกีฬาร้อยละ 73.87% จะมีบิดาหรือพี่น้องเป็นนักกีฬาแบดมินตันอยู่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาทีมชาติชุดปัจจุบันถึงร้อยละ 80.00 ที่มีบิดาหรือพี่น้องเป็นนักกีฬาแบดมินตัน ลักษณะการเป็นนักกีฬาแบดมินตันของบุคคลในครอบครัวนี้ไม่ได้นำมาใช้ในการคำนวณ แต่นำเสนอไว้ในบทนี้ด้วยก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าการที่บิดาหรือพี่น้องเป็นนักกีฬาแบดมินตันอยู่ด้วยก็น่าจะเป็นสาเหตุชักนำให้ลูกหลานหรือพี่น้องสนใจที่จะเล่นกีฬาแบดมินตันมากด้วยประการหนึ่ง ในกรณีของประเทศไทย¹

ตาราง 3.4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามการเป็นนักกีฬาแบดมินตันของบิดาหรือพี่น้อง

การเป็นนักกีฬา แบดมินตันของบิดา หรือพี่น้อง	ทีมชาติ		ไม่ติดทีมชาติ		นักกีฬาทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นนักกีฬา	24	80.00	58	71.60	82	73.87
ไม่เป็นนักกีฬา	6	20.00	23	28.40	29	26.13
รวม	30	100.00	81	100.00	111	100.00

¹ อย่างไรก็ตามจากการทดลองศึกษาโดยนำตัวแปรการเป็นนักกีฬาแบดมินตันของบิดาหรือพี่น้องไปคำนวณค่าพารามิเตอร์โดยกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่นคือ = 1 ถ้าบิดาหรือพี่น้องเป็นนักกีฬาแบดมินตัน และ = 0 ถ้าเป็นอย่างอื่น ผลการศึกษาดังกล่าวมิได้มีนัยสำคัญที่สูงกว่าตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ แต่อย่างใด

การศึกษาของนักกีฬา (E)

โดยปกติระดับการศึกษาของนักกีฬาจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอาชีพ การทำงาน และรายได้ในอนาคต ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 และ 2 แต่ในการวิจัยนี้จะไม่นำระดับการศึกษามาเป็นตัวแปรอิสระเพื่อใช้ในการคำนวณโดยตรง ทั้งนี้เพราะภายหลังจากการสำรวจข้อมูลพบว่าในปัจจุบันสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ ได้มีโครงการรับนักกีฬาเข้ารับการศึกษาคือเป็นกรณีพิเศษ¹ รวมทั้งมีมหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งนักกีฬาสามารถเข้ารับการศึกษาคือได้โดยไม่ต้องสอบเข้า ดังนั้นเราจะเห็นว่าระดับการศึกษาของนักกีฬามีระดับใกล้เคียงกัน เมื่อนักกีฬาจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนก็จะเข้ารับการศึกษาคือต่อในระดับอุดมศึกษา จากข้อมูลดังตาราง 3.5 และ 3.6 จึงแสดงออกในลักษณะว่าระดับการศึกษาของนักกีฬาแบดมินตันของไทยที่เล่นเพื่อแข่งขันค่อนข้างสูง ทุกคนมีการศึกษาเกินกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้นักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ทุกคนคาดว่าตนเองจะต้องเรียนและมีความสามารถที่จะเรียนจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอยู่ 16.39% คาดไว้ว่าตนเองจะเรียนจนสำเร็จระดับปริญญาโท (ตาราง 3.5) นักกีฬาที่มีระดับการศึกษาต่ำที่สุดเป็นนักกีฬาที่มีอายุน้อยที่สุดเพียง 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนนักกีฬาที่มีระดับการศึกษาสูงสุดเป็นนักกีฬาหญิงทีมชาติจบการศึกษาระดับปริญญาโท นักกีฬา 59.46% (66 คน / 111 คน) (ตาราง 3.6) ยังคงเรียนหนังสืออยู่โดยเฉพาะนักกีฬาทีมชาติชุด A ทั้งนักกีฬายชาย และ นักกีฬาหญิง 18 คน กำลังเรียนหนังสืออยู่ถึง 15 คน (83.33%) ส่วนนักกีฬาทีมชาติที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ทั้งหมด 21 คนกำลังเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา หรือปริญญาตรี และสูงกว่าถึง 14 คน (66.67%) สำหรับนักกีฬาทีมชาติที่เหลือ 7 คนกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งทุกคนคาดว่าจะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างแน่นอน เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

¹ โครงการรับนักกีฬาทีมชาติด้วยสิทธิพิเศษ ดังกล่าวได้รับการคัดค้านจากบุคคลระดับผู้บริหารวงการกีฬาอย่างรุนแรง ดังเช่นในบทความของ ศ.เจริญ วรธนะสิน ชื่อ "เราจะสร้างหรือทำลายนักกีฬาทีมชาติในสถาบันชั้นสูง" (เจตนาธร 2531 ค: 15-16)

ถ้ามองภาพในลักษณะดังที่กล่าวมา จะเห็นว่าการศึกษาของนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาเกือบทั้งสิ้น แต่ถ้ามองภาพให้ละเอียดกว่านี้โดยอาจดูจากคณะที่ศึกษาหรือสถาบันการศึกษา จะพบว่าเป็นคณะที่ลำดับคะแนนในการสอบเข้า (Entrance) ที่ไม่สูงยกตัวอย่าง เช่น นักกีฬาชายทีมชาติ 19 คน

- ไม่จบ มัธยมศึกษาปีที่ 6	1 คน
- พลศึกษา	5 คน
- มหาวิทยาลัยเอกชน	6 คน
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง	5 คน
- คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (ธรรมศาสตร์)	1 คน
- ปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ (จุฬา)	1 คน

ส่วนนักกีฬาหญิงทีมชาติ 11 คน

- กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา	4 คน
- ศึกษาในสายพาณิชย (ปวส.)	1 คน
- พลศึกษา	1 คน
- มหาวิทยาลัยเอกชน	1 คน
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1 คน
- คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาปฐมวัย (จุฬา)	1 คน
- คณะเศรษฐศาสตร์ (ธรรมศาสตร์)	1 คน
- ปริญญาโท (มหิดล)	1 คน

และถ้าหากว่ามองตามความสามารถในการที่นักกีฬาจะเรียนได้ตามเกณฑ์อายุ คืออายุ 7 ปี เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อายุ 8 ปี เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนกระทั่งถึงชั้นปริญญาตรีปีที่ 4 และจบระดับชั้นปริญญาตรีเมื่ออายุ 22 ปีแล้ว นักกีฬาชายทีมชาติจะเรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยถึงประมาณ 2.38 ปี โดยเฉพาะนักกีฬาชายทีมชาติชุด A จะเรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยถึงประมาณ 3.00 ปี ส่วนนักกีฬาชายที่ไม่เคยติดทีมชาติ เรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยประมาณ 0.53 ปี ในขณะที่นักกีฬาหญิงที่เคยผ่านการเล่นระดับชาติเรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ย 0.47 ปี และโดยเฉลี่ยนักกีฬาหญิงเรียนช้ากว่าเกณฑ์เล็กน้อยคือ 0.13 ปี ในขณะที่นักกีฬาชายเรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยประมาณ 1.136 ปี (ตาราง 3.7)

นอกจากนี้สถิติที่น่าสนใจคืออดีตนักกีฬาทีมชาติเพศชาย จะเรียนช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยถึง 2.4 ปี และในจำนวนนี้มีนักกีฬาจำนวน 4 คนที่เคยเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่มีผู้สำเร็จ

การศึกษาเพียง 2 คน (50%) นอกจากนี้ นักกีฬาชายทั้งทีมชาติและอดีตทีมชาติที่เคยเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีทั้งหมด 10 คนมีผู้สำเร็จการศึกษาเพียง 5 คน (50% เช่นกัน)

จากที่กล่าวมาเราจะสังเกตได้ว่าการมีโครงการช่วยเหลือนักกีฬาต่าง ๆ ทำให้ระดับการศึกษาของนักกีฬาไม่แตกต่างกันนัก แต่สิ่งที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดได้แก่ความสามารถที่นักกีฬาจะเรียนได้ตามเกณฑ์อายุ ดังนั้นการนำตัวแปรทางการศึกษาของนักกีฬาไปประมวลค่าพารามิเตอร์ ในงานวิจัยนี้จึงได้นำความสามารถที่จะเรียนได้ตามเกณฑ์อายุดังกล่าวมาเป็นตัวแปรเพื่อการคำนวณ

โดยกำหนดให้

$$E = 1 \quad \text{ถ้า นักกีฬาสามารถเรียนได้ตามเกณฑ์อายุหรือก่อนเกณฑ์อายุ}$$

$$= 0 \quad \text{ถ้า เรียนช้ากว่าเกณฑ์อายุ}$$

ตาราง 3.5 แสดงความต้องการและคิดว่าจะมีความสามารถในการศึกษาที่จะศึกษาจนสำเร็จของนักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่

ต้องการและคิดว่าจะศึกษาจนสำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	51	83.61
ระดับปริญญาโท	10	16.39
รวม	61	100.00

ตาราง 3.6 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
กำลังศึกษาอยู่														
มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หรือเทียบเท่า	-	3	3	1	7	33.33	10	2	12	26.67	13	6	19	28.79
อุดมศึกษาแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	-	-	-	1	4.76	3	-	3	6.67	4	-	4	6.06
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	8	3	1	-	12	57.15	24	6	30	66.67	33	9	42	63.64
ปริญญาโท	-	-	1	-	1	4.76	-	-	-	-	1	-	1	1.51
รวม	9	6	5	1	21	100.00	37	8	45	100.00	51	15	66	100.00
จบการศึกษาแล้ว (ระดับ)														
มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หรือเทียบเท่า	1	-	2	1	4 ¹	44.44	10	1	11	30.56	13	2	15	33.33
อุดมศึกษาแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	1	-	-	1	11.11	10	1	11	30.56	10	2	12	26.67
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	-	1	2	-	3	33.33	12	2	14	38.88	14	3	17	37.78
ปริญญาโท	-	-	-	1	1	11.11	-	-	-	-	-	1	1	2.22
รวม	1	2	4	2	9	100.00	32	4	36	100.00	37	8	45	100.00

หมายเหตุ ¹ นักกีฬาทีมชาติที่สำเร็จระดับการศึกษาชั้น ม.6 หรือเทียบเท่าทั้ง 4 คนเคยเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าว
 - ในจำนวนนักกีฬาทีมชาติและอดีตทีมชาติที่สำเร็จการศึกษาแล้วและเคยเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี มีทั้งหมด 14 คน (ชาย 10 หญิง 4) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 8 คน (57.14%) นักกีฬาชายจบการศึกษา 5 ใน 10 คน นักกีฬาหญิงจบ 3 ใน 4 โดยผู้ที่จบจบจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 คน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง 1. อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ม.มหิดล ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ม.รามคำแหง สถาบันละ 1 คน ส่วนที่ไม่จบ ม.รามคำแหง 5 คน และ ว.เกริก 1 คน

ตาราง 3.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการศึกษาตามเกณฑ์อายุ (กรณีนักศึกษาที่ยังเรียนอยู่และนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว โดยมิได้เรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น) หรือเสียเวลาในการเรียนเนื่องจากเรียนไม่สำเร็จ (กรณีนักศึกษาที่เรียนต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นแต่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าว)

การศึกษาตามเกณฑ์อายุ	ทีมชาติ ชาย			ทีมชาติ หญิง			ไม่เคยติดทีมชาติ		นักกีฬาทั้งหมด	
	ชุด A	ชุด B	อดีต	ชุด A	ชุด B	อดีต	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เร็วกว่าเกณฑ์ 2 ปี	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
เร็วกว่าเกณฑ์ 1 ปี	-	2	-	-	-	-	9	4	11	5
เรียนตามเกณฑ์ปกติ	-	3	1	7	2	3	26	1	30	12
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 1 ปี	2	-	1	1	-	-	12	1	15	2
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 2 ปี	3	1	4	-	-	-	10	1	18	1
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 3 ปี	2	-	2	-	1	1	1	-	5	2
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 4 ปี	2	1	1	-	-	-	-	-	4	-
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 5 ปี	-	1	1	-	-	-	1	-	3	-
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 6 ปี	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-
เสียเวลาหรือช้ากว่าเกณฑ์ 8 ปี	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-
รวม	10	9	10	8	3	4	59	8	88	23
เฉลี่ยเร็วกว่าเกณฑ์	-	-	-	-	-	-	-	.375	-	-
เฉลี่ยช้ากว่าเกณฑ์	3.0	1.67	2.4	.125	1	0.75	0.525	-	1.136	.13
รวม	29			15			67			
เฉลี่ยช้ากว่าเกณฑ์	2.38			.47			.418			

หมายเหตุ สำหรับนักกีฬาที่จบการศึกษาแล้วในระดับหนึ่ง เช่นจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่ออายุ 18 ปี จึงทำงานแล้วจึงเรียนต่อระดับปริญญาตรีโดยทำงานไปด้วยเมื่ออายุ 20 ปี เช่นนี้ถือว่าการเรียนปกติ แต่ถ้าลาออกจางานเพื่อเรียนต่อถือว่าเรียนช้ากว่าเกณฑ์ 3 ปี

สำหรับนักกีฬาที่ศึกษาในระดับการศึกษาใดก็ตาม ไม่ได้ระยะเวลาหนึ่ง แต่เรียนไม่สำเร็จถือว่าเสียเวลาในการเรียนระดับดังกล่าว เช่นเริ่มเรียนปริญญาตรีเมื่ออายุ 19 ปี จนกระทั่งอายุ 22 ปี แล้วได้ทำงานจึงเรียนไม่สำเร็จ เช่นนี้ถือว่าเสียเวลาในการเรียนระดับปริญญาตรีไป 3 ปี แต่ถ้ายังคงเรียนไปด้วยจนสำเร็จเมื่ออายุ 26 ปี เช่นนี้ถือว่าเรียนช้ากว่าเกณฑ์ 2 ปี

รายได้ของครอบครัว(1)

รายได้ของครอบครัว หมายถึงรายได้ที่เป็นตัวเงินทั้งหมดที่ได้จากการทำงานในตลาดแรงงาน และรายได้จากแหล่งอื่น ๆ ของบิดาและมารดา ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

จากการสำรวจถึงรายได้ของครอบครัวของนักศึกษา ณ วันที่ทำการสำรวจ (รายละเอียดอยู่ในตาราง 3.8 และ 3.9) มีนักศึกษา 4 คนที่บิดาเสียชีวิตแล้ว และมีนักศึกษา 3 คนที่มารดาเสียชีวิตแล้ว

บิดาของนักศึกษามีถึง 90.48% มีรายได้ต่อเดือนเป็นประจำทุกเดือน และมารดาของนักศึกษามี 56.80% มีรายได้ต่อเดือนเป็นประจำทุกเดือน

รายได้โดยเฉลี่ยของบิดาของนักศึกษาที่มชาติเฉลี่ยประมาณเดือนละ 13,375.00 บาท บิดาของนักศึกษาที่ไม่ติดทีมชาติมีรายได้โดยเฉลี่ยมากกว่าเล็กน้อยคือประมาณเดือนละ 13,511.90 บาท ส่วนรายได้เฉลี่ยของมารดาของนักศึกษาที่มชาติประมาณ เดือนละ 6,266.67 บาท และของนักศึกษาที่ไม่ติดทีมชาติประมาณเดือนละ 5,495.23 บาท

รายได้ของครอบครัวนี้จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์โดยตรง เป็นเงินที่บิดาและมารดาของนักศึกษาได้รับเป็นการตอบแทนจากการทำงาน รวมทั้งค่าล่วงเวลา โบนัส และอื่น ๆ โดยเป็นรายได้ต่อเดือน

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาข้อมูลดิบพบว่าข้อมูลของรายได้ของครอบครัว(1) ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น มีความแตกต่างของค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดเป็นช่วงห่างระหว่างกันเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการขจัดปัญหานี้ ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ในบทต่อไปนั้น เราจึงได้ใช้ค่า Logarithm กับตัวแปรรายได้ของครอบครัว เพื่อเป็นการลดช่วงห่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดดังกล่าว

ตาราง 3.8 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของบิดา

รายได้ต่อเดือน (บาท)	ทิมชาติ		ไม่ติดทิมชาติ		นักกีฬาทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	3	10.00	12	14.81	15	13.51
4,000 และต่ำกว่า	1	3.33	6	7.41	7	6.31
4,001 - 6,000	3	10.00	9	11.11	12	10.81
6,001 - 8,000	-	-	7	8.64	7	6.31
8,001 - 10,000	7	23.33	14	17.28	21	18.92
10,001 - 12,000	3	10.00	4	4.94	7	6.31
12,001 - 14,000	1	3.33	4	4.94	5	4.50
14,001 - 16,000	1	3.33	4	4.94	5	4.50
16,001 - 18,000	1	3.33	2	2.47	3	2.70
18,001 - 20,000	4	13.33	4	4.94	8	7.21
20,001 - 25,000	2	6.67	2	2.47	4	3.60
25,001 - 30,000	1	3.33	4	4.94	5	4.50
30,001 - 50,000	1	3.33	4	4.94	5	4.50
สูงกว่า 50,000	-	-	3	3.70	3	2.70
เสียชีวิตแล้ว	2	6.67	2	2.47	4	3.60
รวม	30	100.00	81	100.00	111	100.00
ค่าต่ำสุด	0		0		0	
ค่าสูงสุด	50000		60000		60000	
ค่าเฉลี่ย	13375.0		13511.9		13228.8	

ตาราง 3.9 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของมารดา

รายได้ต่อเดือน (บาท)	ทึมชาติ		ไม่ติดทึมชาติ		นักกีฬาทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	13	43.33	32	39.50	45	40.54
4,000 และต่ำกว่า	3	10.00	11	13.58	14	12.61
4,001 - 6,000	-	-	8	9.88	8	7.21
6,001 - 8,000	3	10.00	9	11.11	12	10.81
8,001 - 10,000	3	10.00	10	12.35	13	11.71
10,001 - 12,000	3	10.00	1	1.23	4	3.60
12,001 - 14,000	2	6.67	2	2.47	4	3.60
14,001 - 16,000	-	-	2	2.47	2	1.80
16,001 - 18,000	1	3.33	-	-	1	0.90
18,001 - 20,000	1	3.33	-	-	1	0.90
20,001 - 25,000	1	3.33	1	1.23	2	1.80
25,001 - 30,000	-	-	-	-	-	-
30,001 - 50,000	-	-	2	2.47	2	1.80
สูงกว่า 50,000	-	-	-	-	-	-
เสียชีวิตแล้ว	-	-	3	3.70	3	2.70
รวม	30	100.00	81	100.00	111	100.00
ค่าต่ำสุด	0		0		0	
ค่าสูงสุด	22000		50000		50000	
ค่าเฉลี่ย	6266.67		5495.23		5709.52	

การฝึกซ้อม(TS)

จากตาราง 3.10 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อแข่งขันของไทยเริ่มฝึกการเล่นแบดมินตันตั้งแต่อายุยังน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาที่ติดทีมชาติในชุดปัจจุบันจะเริ่มฝึกตั้งแต่อายุเฉลี่ยประมาณ 11.83 ปี แต่อดีตนักกีฬาทิมาชาติจะเริ่มฝึกเมื่ออายุมากกว่าเล็กน้อยคือเฉลี่ยประมาณ 13.29 ปี แต่สำหรับนักกีฬาที่ไม่เคยติดทีมชาติจะเริ่มฝึกเมื่ออายุมากที่สุดเฉลี่ยประมาณ 14.76 ปี

จากตาราง 3.11 ชี้ให้เห็นว่านอกจากนักกีฬาจะเริ่มฝึกหัดเล่นแบดมินตันตั้งแต่อายุยังน้อยดังตาราง 3.10 แล้ว นักกีฬายังใช้ระยะเวลาในการเล่นมานานอีกด้วย คือโดยเฉลี่ยนักกีฬาทั้งหมดจะเล่นแบดมินตันมาแล้วประมาณ 8.59 ปี (นักกีฬาที่เล่นมานานที่สุดเป็นอดีตนักกีฬาทิมาชาติหญิงเล่นมานานถึง 27 ปี สำหรับนักกีฬาที่เล่นมานานน้อยที่สุดเล่นมาแล้วเป็นเวลา 2 ปี) นักกีฬาที่ไม่เคยติดทีมชาติเลยเฉลี่ยแล้วเล่นแบดมินตันมานานน้อยที่สุดคือเฉลี่ยประมาณ 7.09 ปี ส่วนนักกีฬาทิมาชาติชุดปัจจุบันจะเล่นมาแล้วนานเฉลี่ยประมาณ 10.43 ปี และนักกีฬาที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาทิมาชาติแล้ว(อดีตนักกีฬาทิมาชาติ) จะเล่นมาแล้วเฉลี่ยประมาณ 14.67 ปี

ตาราง 3.12 ชี้ให้เห็นว่าการฝึกซ้อมในสัปดาห์หนึ่ง ๆ โดยเฉลี่ยนักกีฬาจะใช้เวลาประมาณ 12.83 ชั่วโมงเพื่อการฝึกซ้อมกีฬา สำหรับนักกีฬาทิมาชาติชุด A จะใช้ชั่วโมงในการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยถึงประมาณ 21.3 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่นักกีฬาชายเยาวชนทีมชาติและเป็นที่น่าสังเกตว่านักกีฬาชายจะใช้ชั่วโมงในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาหญิงในทุกระดับ ทั้งทีมชาติชุด A ชุด B นักกีฬาเยาวชนทีมชาติ หรือแม้แต่อดีตนักกีฬาที่ไม่เคยติดทีมชาติก็ตาม นักกีฬาที่ใช้ชั่วโมงในการฝึกซ้อมโดยเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่นักกีฬาหญิงที่ไม่เคยติดทีมชาติ เฉลี่ยใช้เวลาในการฝึกซ้อมประมาณ 8.64 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ซึ่งถ้านักกีฬาใช้เวลาหลังเลิกงาน หรือหลังโรงเรียนเลิกเพื่อเล่นกีฬาทุกวัน จะเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง 45 นาที อันเป็นเวลาที่น่าจะพอเหมาะสำหรับเป็นการเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายและเพื่อสุขภาพมาก)

ตาราง 3.13 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาทิมาชาติโดยเฉลี่ยจะใช้เวลาในการฝึกซ้อมประมาณ 11 เดือนใน 1 ปี (และถ้าไม่มีอาการบาดเจ็บเนื่องจากการฝึกซ้อมหรือแขนเรื้อรังเกิด(เล็กเล่น) นักกีฬาทิมาชาติเกือบทุกคนประมาณ 95.65% (22 ใน 23 คน) จะฝึกซ้อมเป็นประจำตลอดทั้งปี) แต่นักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติส่วนใหญ่จะเล่น ๆ หยุด ๆ โดยเฉลี่ยจะใช้เวลาในการฝึกซ้อมประมาณ 8.63 เดือนใน 1 ปี และนอกจากนี้ก็มีนักกีฬาอยู่บ้างที่ไม่เคยฝึกซ้อมพอถึงเวลาที่สมัครเข้าแข่งขันและลงทำการแข่งขัน แต่ก็มีจำนวนน้อยมากเพียง 0.90% ของนักกีฬา

ทั้งหมด(1 คน)

สำหรับการนำตัวแปรทางเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาไปประมาณค่าพารามิเตอร์นั้นได้แบ่งเวลาในการฝึกซ้อมโดยมองในเชิงคุณภาพออกเป็น 2 ระดับ และใช้เวลาเฉลี่ยของเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทั้งหมดเป็นเกณฑ์ ซึ่งจากการคำนวณเวลาในการฝึกซ้อมเฉลี่ยของนักกีฬาทั้งหมดเท่ากับ 526.67 ชั่วโมงต่อปี¹

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีกำหนดค่า ดังนี้คือ

$$\begin{aligned} TS &= 1 \quad \text{ถ้านักกีฬามีชั่วโมงในการฝึกซ้อมเท่ากับหรือมากกว่า} \\ &\quad 526.67 \text{ ชั่วโมงต่อปี} \\ &= 0 \quad \text{ถ้านักกีฬามีชั่วโมงในการฝึกซ้อมน้อยกว่า 526.67 ชั่วโมงต่อปี} \end{aligned}$$

---

¹ ในทางพลศึกษานั้น เกณฑ์ในการฝึกซ้อมว่าหนักหรือไม่จะขึ้นอยู่กับความหนักของงานที่ทำ(Load Rate) ซึ่งมีหน่วยเป็นกิโลปอนด์ เป็นเกณฑ์มาตรฐาน นั้นหมายความว่านักกีฬาที่วิ่งเหยาะ ๆ 10 นาที ไม่จำเป็นที่จะต้องเหนื่อยกว่านักกีฬาที่วิ่งอย่างเต็มที่ 100 เมตรซึ่งใช้เวลาเพียงประมาณ 10 วินาทีเป็นต้น เมื่อนักกีฬาออกกำลังกายโดยมีความหนักของงานอยู่ระดับหนึ่ง ถ้า อัตราการเต้นของหัวใจ(ครั้งต่อนาที)มากกว่า ร้อยละ 85 ของ 220 หักออกด้วยอายุของนักกีฬาแล้ว ถือว่านักกีฬาผู้นั้นออกกำลังกายมาก(เหนื่อยมาก)แต่ถ้าน้อยกว่า 85%(220 หักออกด้วยอายุนักกีฬา) ถือว่าออกกำลังกายน้อย(ไม่เหนื่อย) เป็นต้น ดังนั้นเกณฑ์มาตรฐานในการวัดในหน่วยของเวลาที่แน่นอนเราจึงไม่สามารถหาได้ เกณฑ์ในการฝึกซ้อม 526.67 ชั่วโมงต่อปี ในงานวิจัยนี้จึงเป็นค่าเฉลี่ยเฉพาะกรณีศึกษาของนักกีฬาแบดมินตันไทย เท่านั้น แสดงให้เห็นว่านักกีฬาแบดมินตันไทยมีชั่วโมงการฝึกซ้อมเฉลี่ย 526.67 ชั่วโมงต่อปี แต่มิได้มีความหมายในแง่ความหนักของงานในทางพลศึกษาแต่อย่างใด ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้กำหนดให้เทคโนโลยีในฟังก์ชันการผลิต(ซึ่งรวมถึงความหนักของงาน)มีค่าคงที่

ตาราง 3.10 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอายุที่เริ่มฝึกแบดมินตัน เพื่อแข่งขัน

เริ่มฝึกเมื่ออายุ(ปี)	ทีมชาติ		อดีตทีมชาติ		ไม่เคยติดทีมชาติ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
6	-	1	-	-	-	-
7	-	-	-	-	-	-
8	1	1	-	-	2	-
9	-	-	-	1	1	2
10	3	1	3	-	3	-
11	2	2	-	-	3	2
12	5	2	2	-	4	-
13	4	2	1	1	5	-
14	2	1	2	1	3	3
15	2	1	1	-	7	-
16	-	-	-	-	13	-
17	-	-	-	-	7	-
18	-	-	-	-	5	-
19	-	-	-	-	2	-
20	-	-	1	1	3	-
21	-	-	-	-	-	-
22	-	-	-	-	1	1
รวม ค่าเฉลี่ย	19 12.11	11 11.36	10 13.00	4 14.00	59 15.00	8 13.00
รวม ค่าเฉลี่ย	30 11.83		14 13.29		67 14.76	

ตาราง 3.11 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามระยะเวลาที่เล่นแบดมินตันเพื่อแข่งขัน

ระยะเวลา	ทีมชาติ	อดีตทีมชาติ	ไม่เคยติดทีมชาติ	นักกีฬาทั้งหมด
2 ปี	-	-	2	2
3 ปี	1	-	4	5
4 ปี	1	-	8	9
5 ปี	-	-	7	7
6 ปี	2	-	8	10
7 ปี	-	-	12	12
8 ปี	4	-	7	11
9 ปี	5	1	8	14
10 ปี	2	1	3	6
11 ปี	3	2	2	7
12 ปี	4	1	3	8
13 ปี	3	2	1	6
14 ปี	2	1	1	4
15 ปี	2	3	-	5
17 ปี	-	-	1	1
19 ปี	1	1	-	2
21 ปี	-	1	-	1
27 ปี	-	1	-	1
รวม	30	14	67	111
ค่าเฉลี่ย	10.43	14.67	7.09	8.95

ตาราง 3.12 จำนวนของนักกีฬา จำแนกตามชั่วโมงการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์

การฝึกซ้อม(ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	ทีมชาติชุด A		ทีมชาติชุด B		เยาวชนทีมชาติ		ไม่ติดทีมชาติใดๆ		นักกีฬาทั้งหมด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
3 ชั่วโมงและน้อยกว่า	-	-	-	-	-	-	6	-	6	5.41
3.1-6 ชั่วโมง	-	-	-	-	-	-	9	4	13	11.71
6.1-9 ชั่วโมง	-	-	-	1	-	-	15	2	18	16.22
9.1-12 ชั่วโมง	-	-	-	1	-	-	13	5	19	17.12
12.1-15 ชั่วโมง	-	4	4	-	2	-	10	-	20	18.02
15.1-18 ชั่วโมง	-	1	3	-	-	2	7	-	11	9.91
18.1-21 ชั่วโมง	6	3	1	1	2	3	4	-	17	15.32
21.1-24 ชั่วโมง	3	-	1	-	1	-	1	-	5	4.50
มากกว่า 24 ชั่วโมง	1	-	-	-	1	-	-	-	2	1.80
รวม	10	8	9	3	6	5	65	11	111	100.00
ค่าต่ำสุด	19	14	13	7	14	17	0	4	0	
ค่าสูงสุด	25.5	20	22	21	26	21	24	12	26	
ค่าเฉลี่ย	21.30	16.88	16.88	12.66	19.50	18.80	10.68	8.64	12.83	
รวม	18		12		11		76			
ค่าต่ำสุด	14		7		14		0			
ค่าสูงสุด	25.5		22		26		24			
ค่าเฉลี่ย	19.33		15.83		19.18		10.38			

หมายเหตุ นักกีฬาทีมชาติทั้งหมด มีนักกีฬาเยาวชนทีมชาติรวมอยู่ด้วย 6 คน คือนักกีฬาเยาวชนชาย 2 คนติดทีมชาติชุด B นักกีฬาเยาวชนหญิงติดทีมชาติชุด A 3 คน และติดทีมชาติชุด B 1 คน

ตาราง 3.13 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามเวลาในการฝึกซ้อมต่อปี

เวลาในการฝึกซ้อม (เดือนต่อปี)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
12	8	5	8	1	22	73.33	27	5	32	39.51	43	11	54	48.64
11	1 ¹	-	-	-	1	3.33	2	1	3	3.70	3	1	4	3.60
10	1 ¹	1 ¹	-	-	2	6.67	6	-	6	7.41	7	1	8	7.21
9	-	-	1 ²	-	1	3.33	4	-	4	4.94	5	-	5	4.50
8	-	-	-	1	1	3.33	4	2	6	7.41	4	3	7	6.31
7	-	-	-	1 ²	1	3.33	7	-	7	8.64	7	1	8	7.21
6	-	1 ¹	-	-	1	3.33	3	-	3	3.70	3	1	4	3.60
5	-	1 ¹	-	-	1	3.33	5	1	6	7.41	5	2	7	6.31
4	-	-	-	-	-	0	3	2	5	6.17	3	2	5	4.50
3	-	-	-	-	-	0	4	1	5	6.17	4	1	5	4.50
2	-	-	-	-	-	0	3	-	3	3.70	3	-	3	2.70
1	-	-	-	-	-	0	-	-	-	0	-	-	-	0
0	-	-	-	-	-	0	1	-	1	1.23	1	-	1	0.90
รวม เฉลี่ย	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
					11					8.63				9.27

หมายเหตุ ¹ นักกีฬาหยุดเล่นเนื่องจากคำสั่งแพทย์ (ผ่าตัดเข้า 1, ไวรัสลงตับชนิด A 1, อีสุกอีใส 1, เจ็บเข้า 2)
² นักกีฬาแขนเรื้อรังเกิด (เลิกเล่น)

เวลาในการประกอบกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเล่นกีฬา (TEW)

เป็นที่ทราบกันเป็นอย่างดีว่านักกีฬาแบดมินตันไทยส่วนใหญ่มักมีหน้าที่การงานประจำของตนเอง เช่น บางคนเป็นนักเรียน บางคนทำงานในตลาดแรงงาน ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมประจำอื่น ๆ สำหรับนักกีฬาที่ยังคงเรียนหนังสืออยู่ก็คือเวลาที่ใช้ในสถาบันการศึกษา และเวลาที่ทบทวนตำราทั้งหมด สำหรับนักกีฬาที่ทำงานในตลาดแรงงานก็คือเวลาที่ทำงานและเวลาที่สละงาน และสำหรับนักกีฬาที่เรียนหนังสือและทำงานไปด้วย เวลาที่ใช้ในกิจกรรมประจำอื่นก็คือนำเอาเวลาในด้านการเรียนมารวมกับเวลาในด้านการทำงานนั่นเอง

จากตาราง 3.14 จะเห็นได้ชัดว่านักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อแข่งขันในประเทศไทยนั้นเป็นนักกีฬาสสมัครเล่นอย่างแท้จริง¹ นักกีฬาถึง 47.74 มีภาระหน้าที่อื่นประจำนอกเหนือจากการเล่นกีฬาในช่วง 35.1-45 ชั่วโมง/สัปดาห์ อีก 16.22% มีหน้าที่อื่นประจำระหว่าง 25.1-35 ชั่วโมง/สัปดาห์ ที่เหลืออีก 9.01% มีหน้าที่อื่นประจำระหว่าง 15.1-25 ชั่วโมง/สัปดาห์ เหลือนักกีฬาจำนวนเล็กน้อยเพียง 5.41% ที่มีหน้าที่อื่นประจำในช่วง 15 ชั่วโมง/สัปดาห์ และน้อยกว่า

เป็นที่น่าสังเกตว่านักกีฬาชายทีมชาติชุด A มีชั่วโมงในการประกอบกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเล่นกีฬาแต่ละสัปดาห์ในช่วง 15 ชั่วโมง/สัปดาห์ และน้อยกว่า อยู่ถึง 50% (5 ใน 10 คน) นอกจากนี้มีบ้าง (1 คน) ที่ไม่มีชั่วโมงในการประกอบกิจกรรมอื่น (ค่าต่ำสุด = 0)²

และในการนำตัวแปรทางเวลาในการประกอบกิจกรรมอื่นไปประมวลค่าพารามิเตอร์นั้น ได้แบ่งเวลาดังกล่าวโดยมองในเชิงคุณภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยใช้เวลาเฉลี่ยในการประกอบกิจกรรมอื่นของนักกีฬาทั้งหมดเป็นเกณฑ์ ซึ่งเวลาในการประกอบกิจกรรมอื่นของนักกีฬาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 36.76 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังปรากฏอยู่ในตาราง 3.14

¹ มีนักกีฬาชั้นนำของโลกจำนวนมากที่โดยนิตินัยแล้วเป็นนักกีฬาสสมัครเล่น แต่โดยพฤตินัยแล้วเป็นนักกีฬาอาชีพ ซึ่งมีหน้าที่เล่นกีฬาแต่เพียงอย่างเดียว ดังเช่น นักแบดมินตันของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

² ปัจจุบันเป็นนักศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่ง จากการให้สัมภาษณ์กล่าวว่า "ไม่เคยไปเรียนหนังสือ ก่อนสอบสัก 2-3 วันค่อยดูหนังสือไปสอบ "

ดังนั้นจึงได้กำหนดให้

- TEW = 1 ถ้าการประกอบกิจกรรมอื่นของนักศึกษาเท่ากับหรือมากกว่า 36.76 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- = 0 ถ้าการประกอบกิจกรรมอื่นของนักศึกษาน้อยกว่า 36.76 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ตาราง 3.14 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามชั่วโมงในการประกอบกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเล่นกีฬา

การประกอบกิจกรรมอื่น นอกเหนือจากการเล่นกีฬา (ชั่วโมงต่อสัปดาห์)	ทีมชาติ						ไมติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
15 ชั่วโมงและน้อยกว่า	5	-	1	-	6	20.00	-	-	-	0	6	-	6	5.41
15.1-25	5	2	2	-	9	30.00	1	-	1	1.23	8	2	10	9.01
25.1-35	-	-	-	-	-	0	17	1	18	22.22	17	1	18	16.22
35.1-45	-	5	5	1	11	36.67	36	6	42	51.85	41	12	53	47.74
45.1-55	-	1	1	1	3	10.00	10	3	13	16.05	11	5	16	14.41
55.1-65	-	-	-	1	1	3.33	3	1	4	4.94	3	2	5	4.50
65.1-75	-	-	-	-	-	0	1	-	1	1.23	1	-	1	0.90
มากกว่า 75 ชั่วโมง	-	-	-	-	-	0	1	1	2	2.47	1	1	2	1.80
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	0	24	10	42	0		25	31	25		0	24	0	
ค่าสูงสุด	25	47	48	59	59		77	91	91		77	91	91	
ค่าเฉลี่ย	15.90	36.37	33.11	49.00	29.83		38.00	47.00	39.33		34.99	43.56	36.76	

เวลาในการพักผ่อน(TL)

เวลาในการพักผ่อนในงานวิจัยนี้หมายถึงเวลาในการนอนหลับ

นักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติส่วนใหญ่ 71.60% จะนอนหลับวันละ 6.6-8.5 ชั่วโมง (ตาราง 3.15) แต่นักกีฬายกน้ำหนักชายทีมชาติชุด A ทุกคนจะใช้เวลาในการนอนหลับเกินกว่าช่วงเวลาดังกล่าว คือประมาณ 60% (6 ใน 10 คน) จะนอนวันละ 9.6-10.5 ชั่วโมง ประมาณ 20% (2 ใน 10 คน) จะนอนหลับวันละ 8.6-9.5 และ 10.6-11.5 ชั่วโมง และที่เหลือ 20% (2 ใน 10 คน) จะนอนหลับถึงวันละ 11.6-12.5 ชั่วโมง สำหรับนักกีฬาหญิงทีมชาติใช้เวลาในการนอนหลับไม่ต่างไปจากนักกีฬาทั่วไปคืออยู่ในช่วง 6.6-8.5 ชั่วโมง

โดยเฉลี่ยนักกีฬาทั้งหมดจะใช้เวลาในการนอนหลับ 7.7 ชั่วโมงต่อวัน ดังนั้นในการประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแปรเวลาในการพักผ่อนนี้จึงได้กำหนดให้

TL = 1 ถ้านักกีฬาใช้เวลาในการนอนหลับเท่ากับหรือมากกว่า 7.7 ชั่วโมงต่อวัน

= 0 ถ้านักกีฬาใช้เวลาในการนอนหลับน้อยกว่า 7.7 ชั่วโมงต่อวัน

ตาราง 3.15 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามเวลาอนหลับ

เวลาอนหลับ (ชั่วโมงต่อวัน)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
5.5 ชั่วโมงและน้อยกว่า	-	-	-	-	-	0	1	-	1	1.23	1	-	1	0.90
5.6-6.5	-	1	-	1	2	6.67	11	1	12	14.81	11	3	14	12.61
6.6-7.5	-	2	-	1	3	10.00	32	6	38	46.91	32	9	41	36.94
7.6-8.5	-	5	6	1	12	40.00	16	4	20	24.69	22	10	32	28.83
8.6-9.5	1	-	1	-	2	6.67	7	1	8	9.88	9	1	10	9.01
9.6-10.5	6	-	2	-	8	26.67	1	-	1	1.23	9	-	9	8.11
10.6-11.5	1	-	-	-	1	3.33	-	-	-	0	1	-	1	0.90
11.6-12.5	2	-	-	-	2	6.67	1	-	1	1.23	3	-	3	2.70
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	9	6	8	6	6		5	6	5		5	6	5	
ค่าสูงสุด	12	8	10	8	12		12	9	12		12	9	12	
ค่าเฉลี่ย	10.40	7.50	8.55	7.00	8.73		7.29	7.50	7.32		7.77	7.43	7.70	

ต้นทุนในการเล่นกีฬาและสปอนเซอร์ (PS)

ต้นทุนในการเล่นกีฬา¹ ในที่นี้หมายถึงค่าใช้จ่ายที่นักกีฬาจ่ายเองในการเล่นกีฬา ทั้งนี้ไม่จำเป็นที่นักกีฬาทุกคนจะต้องมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นซึ่งถ้ามีผู้จ่ายให้แทนนักกีฬาเรียกว่า สปอนเซอร์

1. ค่าใช้จ่ายรายเดือน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่นักกีฬาจะต้องจ่ายอยู่เป็นประจำ เช่น ค่าเช่าสนาม ค่าสมาชิก ค่าครุฝึก ค่าเครื่องตีมี ค่าลูกขนไก่ เป็นต้น

2. ค่าใช้จ่ายรายปี ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่นาน ๆ นักกีฬาจ่ายครั้งหนึ่ง ส่วนใหญ่จะจ่ายเมื่ออุปกรณ์เดิมชำรุด เช่น ไม้แร็กเก็ต เสื้อผ้า กางเกง รองเท้า ถุงเท้า เป็นต้น

สปอนเซอร์ ในที่นี้หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่มีผู้จ่ายแทนนักกีฬา ซึ่งจะสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. สปอนเซอร์รายเดือน ในกรณีของประเทศไทย สปอนเซอร์รายเดือนส่วนใหญ่ เป็นค่าใช้จ่ายที่สโมสร/ชมรมแบดมินตัน เป็นผู้จ่ายแทนนักกีฬา ซึ่งได้แก่ค่าลูกขนไก่ ค่าเช่าสนาม ค่าครุฝึก ค่าเครื่องตีมี และเบี้ยเลี้ยงซ้อม เป็นต้น

2. สปอนเซอร์รายปี ในกรณีของประเทศไทย สปอนเซอร์รายปีส่วนใหญ่ เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทเครื่องกีฬาย้ายแทนนักกีฬา เกิดจากการทำสัญญาโฆษณาให้แก่บริษัทเครื่องกีฬา (ซึ่งการพิจารณาให้สปอนเซอร์ประเภทนี้จะพิจารณาจากผลงานของการแข่งขันในปีที่ผ่านมาเป็นส่วนใหญ่) หรือที่เรียกว่าการเซ็นสปอนเซอร์ ส่วนใหญ่ได้แก่อุปกรณ์กีฬาคือแร็กเก็ต เสื้อ กางเกง รองเท้า ถุงเท้า เป็นต้น และรวมถึง เงินที่เกิดจากการทำสัญญาโฆษณา

กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่มีค่าใช้จ่ายในการเล่นกีฬาค่อนข้างสูง ในตาราง 3.16 ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่นักกีฬาจ่ายเองเฉลี่ยประมาณ 882.70 บาท นักกีฬาประมาณ 40.54% มีค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเองรายเดือนในช่วง 501-1,000 บาท รองลงมาประมาณ 28.32% มีค่าใช้จ่าย

¹ ต้นทุนในการเล่นกีฬา คือ ราคาเงา (Shadow price) ของกีฬาเนื่องจากนักกีฬานับเป็นสินค้าที่นักกีฬาเป็นผู้ผลิตเพื่อบริโภคเอง ดังนั้นความสามารถในการเล่นกีฬาจึงเป็นสินค้าที่ไม่มีราคากำกับเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม ตามทฤษฎีอุปสงค์กล่าวว่าถ้าหากเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์ราคาของสินค้าส่วนหนึ่งจะถูกกำหนดทางอ้อมโดยต้นทุนการผลิต (เทียนฉาย กิระนันท์ 2526 : 192-194) ดังนั้นต้นทุนการผลิตในการเล่นกีฬาก็คือค่าใช้จ่ายในการเล่นกีฬานั้นเอง

จ่ายที่ต้องจ่ายเองรายเดือนในช่วง 500 บาทและน้อยกว่า และอีก 17.12% มีค่าใช้จ่ายรายเดือนดังกล่าวในช่วง 1,001-1,500 บาท และที่เหลืออีก 13.51% มีค่าใช้จ่ายรายเดือนดังกล่าวเกินกว่า 1,500 บาท ในรายละเอียดพบว่านักกีฬาชายทีมชาติชุด A มีค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ต้องจ่ายเองโดยเฉลี่ยมากที่สุดประมาณ 1,012.11 บาท แต่นักกีฬาหญิงทีมชาติชุด A มีค่าใช้จ่ายรายเดือนดังกล่าวโดยเฉลี่ยน้อยที่สุดประมาณ 482.5 บาท

ค่าใช้จ่ายที่นักกีฬาเป็นผู้จ่ายเองรายปี (ตาราง 3.17) นักกีฬา 38.74% ไม่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ โดยเฉพาะนักกีฬาทีมชาติถึง 70.00% ไม่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ทั้งนี้เนื่องจากนักกีฬามีสปอนเซอร์ นักกีฬาทีมชาติ 30.00% มีสปอนเซอร์รายปีจากบริษัทเครื่องกีฬาในช่วง 15,001-20,000 บาท/ปี รองลงมา 26.67% มีสปอนเซอร์ในช่วง 10,001-15,000 บาท/ปี และรองลงมาอีก 20.00% มีสปอนเซอร์ในช่วงเกินกว่า 30,000 บาท/ปี ส่วนนักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติ 64.20% ไม่มีสปอนเซอร์รายปี (ดังแสดงในตาราง 3.19)

สำหรับตาราง 3.18 แสดงให้เห็นถึงภาระในแต่ละเดือนที่ทางสโมสรหรือชมรมกีฬามีต่อค่าใช้จ่ายในการสร้างนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งโดยเฉลี่ยนักกีฬาระดับทีมชาติจะมีค่าใช้จ่ายที่สโมสรได้ให้ความช่วยเหลือโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 4,871 บาท/เดือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาชายทีมชาติชุด A มีสปอนเซอร์ประเภทดังกล่าวเฉลี่ยคนละ 5,276 บาท/เดือน และรองลงมาคือนักกีฬาหญิงทีมชาติชุด A คนละ 5,273.75 บาท/เดือน สำหรับนักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติได้รับความช่วยเหลือจากสโมสรเฉลี่ยแล้วน้อยที่สุดคือประมาณ 1,507.10 บาท/เดือน

สำหรับในการนำตัวแปรไปประมาณค่าพารามิเตอร์นั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเชิงปริมาณของสปอนเซอร์ทั้งที่เป็นตัวเงินและเป็นสิ่งของ (โดยตีค่าเป็นตัวเงิน) ตามสปอนเซอร์ที่นักกีฬาได้รับซึ่งมีหน่วยเป็น บาทต่อปี มาแปลงเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ กล่าวคือเนื่องจากประชากรที่นำมาประมาณค่าพารามิเตอร์จำนวน 111 คนนั้นจากการคำนวณมีค่าใช้จ่ายที่มีสปอนเซอร์เฉลี่ยคนละ 29432.43 บาทต่อปี ดังนั้นถ้านักกีฬาคนใดได้รับการสนับสนุนเกินกว่าจำนวน 29432.43 บาทต่อปี จะถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการสนับสนุนมาก แต่ถ้านักกีฬาคนใดได้รับน้อยกว่า 29432.43 บาทต่อปี จะถือว่าได้รับการสนับสนุนน้อย ซึ่ง

$$PS = 1 \quad \text{ถ้านักกีฬามีผู้สนับสนุนจ่ายค่าใช้จ่ายแทนเท่ากับหรือมากกว่า} \\ 29432.43 \text{ บาทต่อปี}$$

$$= 0 \quad \text{ถ้านักกีฬามีผู้สนับสนุนจ่ายค่าใช้จ่ายแทนน้อยกว่า} \\ 29432.43 \text{ บาทต่อปี}$$

ตาราง 3.16 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามค่าใช้จ่ายรายเดือนในการเล่นกีฬาที่นักกีฬาจ่ายเอง

ค่าใช้จ่าย (บาทต่อเดือน)	ทีมชาติ						ไมติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
500 บาทและน้อยกว่า	2	6	1	1	10	33.33	16	6	22	17.16	19	13	32	28.32
501-1,000	2	2	8	1	13	43.33	27	5	32	39.51	37	8	45	40.54
1,001-1,500	3	-	-	1	4	13.33	14	1	15	18.52	17	2	19	17.12
1,501-2,000	1	-	-	-	1	3.33	10	-	10	12.35	11	-	11	9.91
มากกว่า 2,000 บาท	2	-	-	-	2	6.67	2	-	2	2.47	4	-	4	3.60
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	480	220	300	255	220		0	100	0		0	100	0	
ค่าสูงสุด	2780	710	990	1450	2780		2150	1350	2150		2780	1450	2780	
ค่าเฉลี่ย	1012.11	482.5	708.8	835	853.17		948.19	580	893.64		961.99	579.35	882.7	

ตาราง 3.17 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามค่าใช้จ่ายรายปีในการเล่นกีฬาที่นักกีฬาย่างเอง

ค่าใช้จ่าย (บาทต่อปี)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
ไม่มีค่าใช้จ่าย	7	8	5	1	21	70.00	18	4	22	27.16	30	13	43	38.74
1,000 และน้อยกว่า	2	-	2	1	5	16.67	18	2	20	24.69	22	3	25	22.52
1,001-2,000	1	-	2	1	4	13.33	11	3	14	17.28	14	4	18	16.22
2,001-3,000	-	-	-	-	-	0	8	3	11	13.58	8	3	11	9.91
3,001-4,000	-	-	-	-	-	0	4	-	4	4.94	4	-	4	3.60
4,001-5,000	-	-	-	-	-	0	4	-	4	4.94	4	-	4	3.60
มากกว่า 5,000 บาท	-	-	-	-	-	0	6	-	6	7.41	6	-	6	5.41
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	0	0	0	0	0		0	0	0		0	0	0	
ค่าสูงสุด	1720	0	1120	2000	2000		10080	4000	10080		10080	4000	10080	
ค่าเฉลี่ย	188	0	395.56	1008.3	282.17		1802.61	1303.33	1728.64		1475.23	811.52	1337.70	

ตาราง 3.18 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามสปอนเซอร์รายเดือน

สปอนเซอร์ (บาทต่อเดือน)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
ไม่มีสปอนเซอร์	-	-	-	-	-	0	21	2	23	28.40	21	2	23	20.72
1,000 และน้อยกว่า	-	-	-	-	-	0	12	1	13	16.05	12	1	13	11.71
1,001-2,000	-	-	-	-	-	0	16	2	18	22.22	16	2	18	16.22
2,001-3,000	-	-	-	1	1	3.33	13	4	17	20.99	13	5	18	16.22
3,001-4,000	-	2	2	2	6	20.00	6	3	9	11.11	8	7	15	13.51
4,001-5,000	5	1	5	-	11	36.67	1	-	1	1.23	11	1	12	10.81
5,001-6,000	3	4	2	-	9	30.00	-	-	-	0	5	4	9	8.11
มากกว่า 6,000 บาท	2	1	-	-	3	10.00	-	-	-	0	2	1	3	2.70
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	4100	3500	3300	2500	2500		0	0	0		0	0	0	
ค่าสูงสุด	6700	7500	6000	4000	7500		4940	4000	4940		7500	4000	7500	
ค่าเฉลี่ย	5276	5273.75	4575.5	3333.33	4871		1406.45	2085.83	1507.1		2170.28	3357.39	2416.26	

ตาราง 3.19 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามสπονเซอร์รายปี

สπονเซอร์ (บาทต่อปี)	ทีมชาติ						ไมติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
ไม่มีสπονเซอร์	1	-	-	-	1	3.33	47	5	52	64.20	48	5	53	47.75
5,000 และน้อยกว่า	-	-	-	-	-	0	5	4	9	11.11	5	4	9	8.11
5,001-10,000	-	-	3	2	5	16.67	14	2	16	19.75	17	4	21	18.92
10,001-15,000	3	2	3	-	8	26.67	2	1	3	3.70	8	3	11	9.91
15,001-20,000	2	4	2	1	9	30.00	1	-	1	1.23	5	5	10	9.01
20,001-25,000	1	-	-	-	1	3.33	-	-	-	0	1	-	1	0.90
25,001-30,000	-	-	-	-	-	0	-	-	1	0	-	-	-	0
มากกว่า 30,000	3	2	1	-	6	20.00	-	-	-	0	4	2	6	5.40
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	0	11380	7050	5260	0		0	0	0		0	0	0	
ค่าสูงสุด	57800	39740	32280	19000	57800		19820	17980	19820		57800	39740	57800	
ค่าเฉลี่ย	26712.5	22046.9	14812.6	9956.7	20222.8		2418.5	3417.1	2566.4		6446.7	10750	7338.41	

รายได้จากการเล่นกีฬา(SI)

รายได้จากการเล่นกีฬา¹ นี้หมายถึงเงินรายได้ทั้งหมดที่เป็นตัวเงินที่นักกีฬาได้รับ ได้แก่ เงินรางวัล เบี้ยเลี้ยงช่อม และเงินจากการเซ็นสปอนเซอร์ เป็นต้น

จากตาราง 3.20 พบว่านักกีฬาแบดมินตันไทย 36.04% มีรายได้จากการเล่นกีฬา ในช่วง 5,000 บาท/ปีและน้อยกว่า และนอกจากนี้ อีก 13.51% ไม่มีรายได้จากการเล่นกีฬา แสดงว่ารายได้จากการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาไทยน้อยมาก

สำหรับในรายละเอียดพบว่านักกีฬาทีมชาติจะมีรายได้จากการเล่นกีฬาในปีพ.ศ.2530 โดยเฉลี่ยมากกว่านักกีฬากลุ่มอื่นคือมีรายได้ประมาณ 48,712.0 บาท โดยเฉพาะนักกีฬาชายทีมชาติชุด A มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 98,216.0 บาท(ทั้งนี้เป็นเพราะมีนักกีฬา 3 คนที่มีรายได้จากการเล่นสูงกว่ารายได้ของนักกีฬาคอนอื่นมาก โดยมีแหล่งรายได้หลักจากการแข่งขันเพื่อเงินรางวัลในต่างประเทศ) สำหรับนักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 4,968.58 บาท/ปี (ถ้าเฉลี่ยเป็นเดือนจะเพียงประมาณ 414.05 บาท/เดือน สำหรับแหล่งรายได้แหล่งใหญ่ที่สุดเกิดจากการเล่นกีฬาเขตและกีฬาแห่งชาติ)

---

¹ มีรายได้จากการเล่นกีฬาบางส่วนที่ถูกกำหนดด้วยความสามารถในการเล่นกีฬา

$$\text{รายได้จากการเล่น} = f(\text{ความสามารถในการเล่นกีฬา})$$

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงไม่ได้นำตัวแปรรายได้จากการเล่นกีฬานี้ไปประมาณค่าพารามิเตอร์

ตาราง 3.20 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามรายได้ทั้งหมดจากการเล่นกีฬา

รายได้จากการเล่นกีฬา (บาทต่อปี)	ทีมชาติ						ไม่ติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
ไม่มีรายได้	-	-	-	-	-	0	15	-	15	18.52	15	-	15	13.51
5,000 และน้อยกว่า	-	-	-	-	-	0	36	4	40	49.38	36	4	40	36.04
5,001-10,000	-	-	1	-	1	3.33	9	7	16	19.75	10	7	17	15.32
10,001-20,000	2	3	5	2	12	40.00	7	1	8	9.88	14	6	20	18.02
20,001-30,000	1	1	3	1	6	20.00	1	-	1	1.23	5	2	7	6.31
มากกว่า 30,000	7	4	-	-	11	36.67	1	-	1	1.23	8	4	12	10.81
รวม	10	8	9	3	30	100.00	69	12	81	100.00	88	23	111	100.00
ค่าต่ำสุด	16000	13000	8000	12000	8000		0	1000	0		0	1000	0	
ค่าสูงสุด	263350	44000	47800	25000	263350		48140	12100	48140		263350	44000	263350	
ค่าเฉลี่ย	98216	31887.5	19011.1	17666.6	48712		4668.2	6695.8	4968.58		16765.5	16889.1	16791.13	

การทำงานในตลาดแรงงาน(DUMW)

จากตาราง 3.21 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาแบดมินตันที่เล่นเพื่อแข่งขันในประเทศไทยมากกว่าครึ่ง (58.56%) เป็นผู้ที่ไม่ทำงานในตลาดแรงงาน และนอกจากนี้นักกีฬาทีมชาติถึง 70.00% ไม่ทำงาน

ตาราง 3.22 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาทีมชาติที่ทำงานในตลาดแรงงานมีรายได้เฉลี่ยจากการทำงานในตลาดแรงงานไม่สูงนักคือประมาณ 4,295.56 บาท/เดือน และต่ำกว่ารายได้จากการทำงานในตลาดแรงงานของนักกีฬาที่ไม่เคยติดทีมชาติซึ่งสูงกว่าคือประมาณ 5,328.0 บาท แต่สถิติที่น่าสนใจคือกลุ่มอดีตนักกีฬาทีมชาติมีรายได้จากการทำงานสูงกว่ากลุ่มนักกีฬาทุกกลุ่มซึ่งสูงประมาณ 7,208.33 บาท/เดือน

การนำตัวแปรเกี่ยวกับการทำงานในตลาดแรงงาน ไปประมาณค่าพารามิเตอร์นั้น ในความเป็นจริงแล้วควรนำเอาตัวเลขอัตราค่าจ้างในตลาดแรงงานมาคำนวณ แต่ด้วยเหตุที่นักกีฬาจำนวนมากมิได้ทำงานในตลาดแรงงาน จึงไม่ได้มีค่าจ้างในตลาดแรงงานเกิดขึ้น ดังนั้นการนำตัวแปรดังกล่าวไปคำนวณ จึงได้ใช้ตัวแปรหุ่น โดยกำหนดให้

DUMW = 1 ถ้านักกีฬาไม่ได้ทำงานในตลาดแรงงาน

= 0 ถ้านักกีฬาทำงานในตลาดแรงงาน

ตาราง 3.21 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามการทำงานในตลาดแรงงาน

การทำงานในตลาด แรงงาน	ทีมชาติ						ไมติดทีมชาติ				นักกีฬาทั้งหมด			
	ชุด A		ชุด B		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
ทำงาน	1	2	4	2	9	30.00	33	4	37	45.68	38	8	46	41.44
ไม่ทำงาน	9	6	5	1	21	70.00	36	8	44	54.32	50	15	65	58.56

ตาราง 3.22 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามรายได้จากการทำงานเฉพาะนักกีฬาที่มั่งคั่ง

รายได้จากการทำงาน (บาทต่อเดือน)	ทีมชาติ		อดีตทีมชาติ		ไม่ติดทีมชาติ		นักกีฬาทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2,000 บาทและน้อยกว่า	-	0	-	0	1	4.00	1	2.17
2,001 - 4,000	6	66.67	2	16.67	12	48.00	20	43.48
4,001 - 6,000	2	22.22	6	50.00	5	20.00	13	28.26
6,001 - 8,000	1	11.11	3	25.00	4	16.00	8	17.39
8,001 - 10,000	-	0	-	0	2	8.00	2	4.35
10,001 - 20,000	-	0	-	0	1	4.00	1	2.17
มากกว่า 20,000	-	0	1	8.33	-	-	1	2.17
รวม	9	100.00	12	100.00	25	100.00	46	100.00
ค่าต่ำสุด	3270		2600		1920		1920	
ค่าสูงสุด	7000		30000		20000		30000	
ค่าเฉลี่ย	4295.56		7208.33		5328.0		5616.52	

ประสบการณ์ในการแข่งขันแบดมินตัน (EXP)

ในตาราง 3.23 ได้แยกให้เห็นถึงประสบการณ์ของนักกีฬาจากระดับการแข่งขันสูงสุดเท่าที่นักกีฬาผู้นั้นได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันในชีวิต โดยมีวิธีการพิจารณาเพื่อเรียงลำดับระดับการแข่งขันดังนี้คือ ในกรณีระดับการแข่งขันภายในประเทศจะพิจารณาจากมาตรฐานการจัดการแข่งขันเป็นสำคัญ สำหรับในกรณีของระดับการแข่งขันภายนอกประเทศจะพิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการส่งนักกีฬาไปแข่งขันต่างประเทศของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยและมาตรฐานของการจัดการแข่งขันควบคู่กันไป

ตาราง 3.23 ชี้ให้เห็นว่ามีนักกีฬาจำนวนน้อยมากเพียง 2.7% ของนักกีฬาทั้งหมดที่เคยมีโอกาสก้าวถึงการแข่งขันในระดับการแข่งขันสูงสุดของโลก มีนักกีฬาหญิงจำนวน 65.12% ของนักกีฬาหญิงทั้งหมดที่เคยเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ ในขณะที่นักกีฬาชายเพียง 30.68% ของนักกีฬาชายทั้งหมดที่เคยเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ แต่สถิติดังกล่าวนั้นก็เป็นเรื่องปกติเนื่องจากมีจำนวนนักกีฬาชายให้ความสนใจในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันมากกว่านักกีฬาหญิงมาก นักกีฬาชายจึงมีโอกาสที่จะติดทีมชาติน้อยกว่านักกีฬาหญิง แต่สถิติที่น่าสนใจก็คือ มีนักกีฬาเยาวชนชายจำนวนน้อยมากที่มีโอกาสก้าวเข้าสู่การมีประสบการณ์ระดับนานาชาติ คือเพียง 2 ใน 12 คน (และ นักกีฬาทั้งสองคน ได้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับดังกล่าวเป็นครั้งแรกและเพียงครั้งเดียวในปี 2530 ในรายการไทยแลนด์โอเพ่น '87) นักกีฬาเยาวชนชายมีประสบการณ์การแข่งขันสูงสุดเพียงการแข่งขันกีฬาแห่งชาติภายในประเทศเท่านั้น มิได้ถึงระดับชิงแชมป์แห่งประเทศไทยแกรนด์มาสเตอร์ (แม้แต่นักกีฬาเยาวชนที่ก้าวขึ้นสู่ระดับเซอร์กิตโลกไทยแลนด์โอเพ่น '87 ทั้งสองคนก็ไม่เคยได้เข้าร่วมแข่งขันในระดับชิงแชมป์เยาวชนแกรนด์มาสเตอร์)

ตาราง 3.23 จำนวนและร้อยละของนักกีฬา จำแนกตามระดับการแข่งขันสูงสุดที่เคยเข้าร่วมการแข่งขัน

ระดับการแข่งขัน	นักกีฬาทั้งหมด						เยาวชน	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ	ชาย	หญิง
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
เซอร์กิตภายในประเทศ	19	21.59	1	4.35	20	18.02	3	1
กีฬาอุดมศึกษา, กีฬาเยาวชนแห่งชาติ	15	17.05	-	0	15	13.51	2	1
กีฬาเยาวชนระดับนานาชาติ	5	5.68	3	13.04	8	7.21	4	-
กีฬาแห่งชาติ	19	21.59	3	13.04	22	19.82	1	2
ชิงแชมป์ประเทศไทยแกรนด์มาสเตอร์	3	3.41	1	4.35	4	3.60	-	-
กรังด์ปรีซ์เซอร์กิต ไทยแลนด์โอเพ่น	5	5.68	3	13.04	8	7.21	2 ¹	1
กรังด์ปรีซ์เซอร์กิต ในแถบอาเซียน	3	3.41	-	0	3	2.70		
ซีเกมส์ ไร้มัส, อุเบอร์คัพ ASIANเกมส์	7	7.95	8	34.78	15	13.51		3
กรังด์ปรีซ์ฯ ในแถบเอเชียตะวันออก	6	6.82	2	8.70	8	7.21		
กรังด์ปรีซ์ฯ ในแถบยุโรป	1	1.14	1	4.35	2	1.80		
กรังด์ปรีซ์ฯ ในแถบอเมริกา	2	2.27	1	4.35	3	2.70		
กรังด์ปรีซ์ฯ รอบชิงชนะเลิศ	3	3.41	-	-	3	2.70		
รวม	88	100	23	100	111	100	12	8

หมายเหตุ ¹ นักกีฬาทั้งสองคนเข้าร่วมการแข่งขันในปี พ.ศ.2530 เป็นครั้งแรก

สรุป จากลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของนักกีฬาที่เล่นเพื่อแข่งขันในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเล่นกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยในกรณีของการเล่นเพื่อการแข่งขัน นักกีฬาชายจะให้ความสนใจและมีจำนวนที่เล่นมากกว่านักกีฬาหญิงถึง 3.71 เท่า ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏอยู่ในการแข่งขันชิงแชมป์แห่งประเทศไทยทุกเซอร์กิต ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะกีฬาแบดมินตันนั้นเป็นกีฬาที่นิยมเล่นในร่มและมักจะเล่นในช่วงเย็นถึงกลางคืน หลังเลิกจากการทำงานหรือเรียนหนังสือ จึงมักไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงที่จะต้องเดินทางออกจากบ้านไปฝึกซ้อมจนตึกเกินไป สำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาสูงมาก ๆ คือนักกีฬาทีมชาติ และนักกีฬาทีมชาติจะมีสถานภาพสมรสโสด ส่วนอายุของนักกีฬาแบดมินตันโดยเฉลี่ยจะประมาณ 22.76 ปี นอกจากนี้นักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาสูงระดับทีมชาติจะเริ่มฝึกหัดเล่นกีฬาตั้งแต่อายุยังน้อยคือเพียง 11.83 ปี โดยได้รับการชักชวนจากบุคคลในครอบครัวคือบิดาหรือพี่น้อง (73.87%) และนักกีฬาทีมชาติจำนวนมาก (53.33%) เป็นนักกีฬาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดและเดินทางเข้ามาฝึกซ้อมกีฬาและเรียนหนังสือต่อในกรุงเทพฯ

ในด้านการเรียน การศึกษา นักกีฬาส่วนมากมีปัญหาการเรียนช้ากว่าเกณฑ์อายุโดยเฉพาะนักกีฬาชายมีปัญหามากกว่านักกีฬาหญิง เช่นนักกีฬาชายทีมชาติชุด A จะยอมหยุดเรียนหรือเรียนช้ากว่าเกณฑ์อายุ เฉลี่ยคนละ 3 ปี เพื่อการเล่นกีฬา แต่ทั้งนี้การมีโครงการรับนักกีฬาดีเด่นเพื่อเข้าศึกษาต่อในกรณีพิเศษ ทำให้มองดูเหมือนว่าระดับการศึกษาของนักกีฬาค่อนข้างสูงและนอกจากนี้นักกีฬาที่กำลังศึกษาอยู่ทุกคนคาดว่าจะต้องเรียนและมีความสามารถในการเรียน ที่จะเรียนจนจบระดับปริญญาตรี และนักกีฬาชายทีมชาติชุด A ทุกคนก็เคยศึกษาและกำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือปริญญาตรีทั้งหมด สำหรับสถิติการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของนักกีฬาชายที่มีความสามารถระดับทีมชาติ จะมีเพียง 50% เท่านั้น

สำหรับภูมิลำเนาของครอบครัวนักกีฬาแบดมินตันไทยนั้น โดยเฉลี่ยนักกีฬาอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะดี รายได้เฉลี่ยของบิดาของนักกีฬา เฉลี่ยประมาณ 13,228.80 บาท/เดือน รายได้ของมารดาเฉลี่ยประมาณ 5,709.52 บาท/เดือน

และนอกจากนี้ในด้านการฝึกซ้อม โดยเฉลี่ยนักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นกีฬา ระดับทีมชาติจะเล่นกีฬามาแล้ว 10.43 ปี ฝึกซ้อมกีฬาเกือบตลอดทั้งปี (11 เดือน/ปี) เฉลี่ยนักกีฬาชายฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 19.33 ชั่วโมง นักกีฬาหญิงเฉลี่ยฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 15.83 ชั่วโมง และนักกีฬาทีมชาติทั้งหมดใช้เวลานอนหลับเฉลี่ยวันละ 8.73 ชั่วโมง มีเวลาสำหรับกิจกรรมการเรียนและการทำงานอื่นเฉลี่ยสัปดาห์ละ 29.83 ชั่วโมง สำหรับค่าใช้จ่ายในการเล่นกีฬาทีมชาติ เฉลี่ยเดือนละประมาณ 853.17 บาท ค่าใช้จ่ายรายปีประมาณ 282.17 บาท/ปี ได้รับ

สปอนเซอร์จากสโมสรเฉลี่ย 4,871.0 บาท/เดือน และสปอนเซอร์จากบริษัทโฆษณาเฉลี่ย 20,222.80 บาท/ปี และมีรายได้จากการเล่นกีฬาประมาณ 48,712.0 บาท/ปี ในขณะที่นักกีฬาที่ไม่ติดทีมชาติจะเริ่มฝึกเล่นช้ากว่าคือประมาณอายุ 14.76 ปีและระยะเวลาที่เล่นมาทั้งหมดก็สั้นกว่าคือประมาณ 7.09 ปี การฝึกซ้อมก็น้อยกว่าคือเฉลี่ยซ้อม 10.38 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การนอนหลับพักผ่อนก็น้อยกว่าคือเฉลี่ย 7.32 ชั่วโมง/วัน เวลาทำงานหลักอื่นก็มากกว่าคือเฉลี่ย 39.33 ชั่วโมง/สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายในการเล่นกีฬาที่ต้องจ่ายเองก็มากกว่าคือเฉลี่ย 893.64 บาท/เดือน ค่าใช้จ่ายรายปีที่ต้องจ่ายเองก็มากกว่าคือเฉลี่ยประมาณปีละ 1,728.64 บาท และก็จะได้รับการสนับสนุนที่น้อยกว่าจากทางสโมสรในเดือนหนึ่งเฉลี่ยประมาณ 1,507.1 บาท และรายปีมีสปอนเซอร์เฉลี่ยประมาณปีละเพียง 2,566.4 บาท(หรือเพียง 213.87 บาท/เดือน)

และเป็นที่น่าสนใจว่าในด้านประสบการณ์การแข่งขัน ขณะที่มีนักกีฬาชายทีมชาติไทยมีความสามารถในการเล่นจนถึงอันดับโลกถึง 3 คนนั้น นักกีฬาเยาวชนชายจำนวนน้อยมากที่จะมีประสบการณ์ในระดับนานาชาติเพื่อที่จะทดแทนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่มีอายุมาก ซึ่งขณะนี้นักกีฬารุ่นพี่ทั้ง 3 คนมีอายุเฉลี่ยถึง 26.67 ปี